

Z PAMĚTĚ JEDNĚHO ESTNĚCTKY 6. - CUKROVĚ A TĚTA

Červenec, 15. listopad 2018

Když jsem byla mladá holka, musela jsem mamince v kuchyni hodně pomáhat. Vzpomínám na jedny Vánoce. To zas byla mamka ve svém věku. Milovala pečení a každým rokem přidávala další a další recepty, které si vyměňovala se sousedkami. Byla také dámská krejčovská, takže se od ní dostala i pro drahé stojnické paníky.

Zrovna jsme pracovaly na desátém druhu, když k nám přišla sousedka, která chtěla ale jen upravit svoje věci. Máma ji vyslechla, a prý dáme si kávu... A tak si vyprávěla a paní nám s pomocí sdělila, že ona cukroví nepéče, protože ji to nebaví, že prý "Nám všechno přiveze tchyně". No dobrá, byla to její věc. A týdnem se zastavila, aby jí maminka mohla ozkoušet věci. My zrovna plnily velké úky, a když paní zjistila, že to není moc složitě, vzala si recept. Asi za hodinku však přibíhala, celá červená a nasupená. "Co to je za recept? Vy to máte tak pevné a mě se všechno rozplácly!" Ona je dala totiž péct... Za pár dní bylo všechno upečené, cukroví jsme naskládaly do krabic a zabalené daly na balkon naležet. Společně jsme udělaly vánoční úklid, mamka pak vzala upravené věci, a že přijdeme k paní práci odevzdat. Balkon byl zrovna pootevřený a tak ho maminka zabouchla, zhasla a odešla. Paní mamce zaplatila a uvařila nám kávu. A tak jsme spolu seděly a tlachaly, ony vzpomínaly na svoje drahé Vánoce a že by se bála. Po hodině jsme odešly domů. Na chvíli seděl otec, zamotaný v teplé dece a straně moc se mražil. A můj bratr se usmíval, ale díval se někam od otce. Ten se totiž vypravil na balkon jen tak nalehko, měl jen trenýrky a tričko, a měl tajně užívat cukroví. Protože byl u katolíků skrývaný, mamka si ho nevšimla a ten balkon zabouchla. A odešly jsme k paní... A brácha, který byl zrovna venku, slyšel volání o pomoc a otce vysvobodil. Ten na nás hučel, že bude určitě nemocný, že si to ale nemůže dovolit, a jenom stále nadával a nadával. Neomocnil, ale pak když náhodou na balkon, vždycky se oblékl, a hlásil do celého bytu, kam jde. HANKA TULIPÁN